

i Valgloven, er jo overhovedet, om den Berigtigelse har fundet Sted, som skulde have fundet Sted. Men det er aabenbart en Interesse, som Enhver kan have i Kommunen, hvad enten han er Vælger eller ikke, og det staar jo ogsaa i Cirkulæret, at det er „Kommunens Beboere“, der have Afgang, til dette Efterhyn. Jeg har altsaa opfattet det rigtigt, naar jeg mener, at den Afgang som tilfugtes i Valgloven, og som ogsaa tilfuges ved Ministeriets Cirkulære, udstedt i Oktober 1888, gjælder Kommunens Beboere overhovedet, idet det jo ikke blot er for Valgklagers Styld, at Kommunens Beboere i det Hele kunne have Interesse af at forviise sig om f. Ex., hvorvidt Folk have stemt, som ikke have Ret til at stemme. Der er almindelige Grunde, der i Henshold til Valgloven kunne berettigede enhver af Kommunens Beboere til at faae Afgang til at skaffe sig Noget at vide. Det er erkjendt af den høitærede Minister, og det paastjønner jeg. Jeg tror, at det er heldigt, at det er blevet sagt her, og at Sagen i det Hele er bleven fremdraget; thi det er mig bekjendt, at Cirkulæret er blevet forstaaet som en Tilbagevenden til den gamle Tilstand. Sagen er jo, at den gamle Tilstand faktisk var den, at det afhang af Byraadene, og det vil igjen sige af Byraadens Sympathier eller, om jeg tør bruge det Udtryk, politiske Trost-bekjendelse, hvad de vilde gjøre paa dette Omraade. Det er blevet forstaaet, som om det nye Cirkulære var en Tilbagevenden til den Tilstand, at det skulde afhænge af Byraadene, om de vilde tilstede en saadan Afgang eller ikke, efter det Skjøn, de dannede sig om Andragendet, og det vilde være i høieste Grad uheldigt. Vi vide, at Byraadene ofte tage stærk politisk Stilling. Vi have jo nu i det sidste Manifest, som har staaet i Bladene i disse Dage, set, at det navnlig gjælder om at frelse Byraadet i Kjøbenhavn. Man er jaagar saa bekymret for Byraadet her i denne Hovedstad, at man endogsaa sætter sin angstfulde Lid til fremmede Rædningsmænd, der ikke engang ville respektere Landets Selvstændighed, for at frelse dette Byraad. Der er da al mulig Grund til at sørge for, at Byraadene ikke underligge alt for stærke politiske Fristelser, og det antager jeg ogsaa er den ærede Ministers Mening, thi jeg har forstaaet den høitærede Minister saaledes, at han udtrykkelig har indrømmet, at det var Alle, der havde Afgang til at se de berigtigede Valglisten, at der maatte være en almindelig Ret til saadan Afgang, saa at det altsaa ikke kunde afhænge af Byraadene at fastsætte en vis fort, ubekvem, begrænsset

Lid, thi det blev det Samme som Sngenting, og endelig, at Enhver, som fordrer ekstraordinær Afgang, skal, naar han kan paavise en eller anden almindelig Grund for sin Forbring, uoegerlig have Afgang, saa at han, naar den bliver negtet ham, kan faae den ved Ministeriets Hjælp. Saaledes forstaaer jeg den ærede Minister; men Udtrykkene i Cirkulæret ere ikke saa klare, at de ikke kunne forstaaes paa den modsatte Maade, nemlig saaledes, at der virkelig ligger en hel Magt i Byraadens Hænder, baade med Hensyn til den almindelige Afgang og med Hensyn til den specielle Bevilling ligeoverfor de Enkelte, der søge Afgang. Men da den ærede Minister har udtalt sig i den Retning, jeg nævnte, og jeg antager, at jeg har forstaaet ham rigtigt, vil det være let at bringe det i Orden, og det vil lettest kunne ske i Udvalget gennem en Forhandling og Forstaaelse med Ministeren, hvorved disse Grundsatninger blive slaede saa fast, at de ikke mere kunne være Gjenstand for Tvivl. Jeg skal derfor ikke opholde Thinget mere, efter at Sagen nu er bragt paa Bane, og vi have hørt den høitærede Ministers Svar.

Judenrigsministeren (Sngerslev):

Jeg tror dog, at det ærede Medlem slutter noget raast og stærkt af mine Udtalelser. Naar jeg har tilladt mig at nævne, at der maa være en Interesse hos Vedkommende for at se Valglisten, da er det jo klart, at Kommunalbestyrelsen maa kunne skjønne over, om en saadan Interesse virkelig er til Stede. Ministeriet har fremsat sin Ansøgelse i Skrivelsen til Bornholm, hvor der vel at mærke var Tale om Efterhynet af en gammel Liste, som har været benyttet ved Valget for 3 Aar siden. Der var ingen Berigtigelse af Valglisten at se efter eller Tale om nogen Klage over det Valg, som jo var udløbet i denne Samling, altsaa ingen berettigede Interesser i at efterse Valglisten, og det maa dog Kommunalbestyrelsen have et Skjøn over. Jeg tillader mig at gjentage, hvad jeg sagde før, at man kan ikke uden videre gaa hen og sige: Jeg vil se Valglisten, men man maa paavise en Interesse i saa Henseende. Det skal naturligvis ikke være saaledes, at Byraadet eller Vedkommende Bestyrelse vilkaarlig skal kunne afvise Klagen; men paa den anden Side kan Valglisten ikke ligge fremme til Afbenyttelse, saaledes som Advokterne paa en Kafe, for at bruge et barokt Udtryk, som blev brugt før. Jeg vil altsaa ikke gaa ud over dette Almindelige, men sige, at der maa være en berettiget Interesse i Retning af en Berigtigelse eller en Klage, som skal fyldestgjøres, og at Kommunalbestyrelsen maa have Ret til at skjønne